

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Co/78/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1522203634
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Patricia Skotnická
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1522203634.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Patricie Skotnickej a sudcov JUDr. Romana Bolebrucha a JUDr. Alexandry Hanusovej v právnej veci navrhovateľky: K.. O. Š.Á., Š. X, D., zastúpenej advokátkou S.. S. S., T. P. XX, D., proti povinnému z neodkladného opatrenia: X.. K. Š., Š. X, D., o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie navrhovateľky proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava V zo dňa 12.05.2022, č. k. 0C/2/2022-50, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e.

Povinnému z neodkladného opatrenia nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

- Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia.
- V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že navrhovateľka dňa XX.XX.XXXX, o XX:XX hodine podala návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhala uloženia zákazu povinnému z neodkladného opatrenia (ďalej aj ako „povinný“) vstupovať do bytu č. XX, na X. poschodí bytového domu súpisné číslo XXXX, na ulici Š. X C. D. (ďalej aj ako „byt“), vrátane príslušených pozemkov a spoločných častí a zariadení bytového domu v zmysle § 325 ods. 2 písm. e) zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“), keď poukázala na to, že dňa XX.XX.XXXX o XX.XX hod. polícia vykázala povinného z bytu. Podanie návrhu navrhovateľka zdôvodnila obavou o svoj život a zdravie, nakoľko bola hlboko psychicky zasiahnutá konaním povinného a keďže na neho zavolała políciu a podala i trestné oznámenie, bola toho názoru, že sa jej bude chcieť pomstiť. V tejto súvislosti uviedla, že s povinným sú manželia už 10 rokov, majú spolu tri deti, a to Š. Š., nar. XX.XX.XXXX, J. Š., nar. XX.XX.XXXX a S. Š., nar. XX.XX.XXXX. Situácia v rodine nie je dlhodobo dobrá, navrhovateľka je vystavená neustálym fyzickým a psychickým útokom zo strany povinného, preto i opakovane volala políciu, pričom stav sa zhoršil za posledné tri roky, odkedy nastúpila do práce. Povinný ju neustále nahráva na mobilný telefón, nadáva jej do psychopatiek, kritizuje ju, ponižuje, tvrdiac, že sa nevie postarať o deti a že neustále kričí; keďže ju chcel mať pod permanentnou kontrolou, namontoval v byte kameru. Okrem týchto psychických útokov ju povinný niekoľko krát fyzicky napadol, za posledné roky to mohlo byť desať krát a navrhovateľke ostali po týchto útokoch len modriny; s výnimkou jedného razu nemusela ísť k lekárovi. Navrhovateľka po útokoch opakovane volala políciu, ale tá to nikdy nevyhodnotila ako niečo závažné, len jeden krát dostal povinný pokutu 30 eur. K poslednému incidentu došlo dňa XX.XX.XXXX, pri ktorom ju povinný udrel päťou do spánku, na čo navrhovateľka opäť privolala policajnú hliadku. Po tejto poslednej udalosti sa navrhovateľka odhodlala podať na povinného trestné oznámenie, nakoľko sa jej neustále vyhráža, že skončí na psychiatrii, že jej zoberie deti a ona už situáciu s ním nedokáže zvládnuť.
- Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že Okresné W. N. U. v D. C., V. V. N. U. D. N. - juh, doručilo dňa XX.XX.XXXX v. XX.XX hodine potvrdenie o vykázaní povinného zo spoločného obydlija, ktorým je byt, pričom v čase vykázania sa tento v byte nenachádzal, a preto ho z bytu vykázali v jeho neprítomnosti;

potvrdenie o vykázaní z obydľia povinný neprevzal. Podľa výpisu z listu vlastníctva č. XXXX a č. XXXX, pre katastrálne územie N. sú navrhovateľka a povinný vlastníckmi predmetného bytu, v ktorom aj bývajú.

4. Súd prvej inštancie, oboznámiac sa s návrhom navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia a jeho prílohami, dospel, za súčasnej aplikácie § 324 ods. 1, ods. 3, § 325 ods. 1, § 325 ods. 2 písm. e), § 326 ods. 1, ods. 2, § 328 ods. 2 veta druhá a § 329 ods. 2 C.s.p., k záveru, že navrhovateľka neosvedčila existenciu okamžitej intenzity konfliktu a násilie zo strany povinného v takej miere, že by to vyžadovalo okamžitý zásah súdu, navyše do Ústavou SR garantovaných práv.

5. Súd prvej inštancie pritom prihliadal na skutočnosť, že podľa tvrdení navrhovateľky táto dňa 28.04.2022, t.j. v čase tvrdeného napadnutia povinným, privolala policajnú hliadku, avšak nebolo zrejmé, či sa táto aj dostavila, a pokiaľ aj áno, tak evidentne bezprostredne po útoku nevykázala povinného z bytu; policajná hliadka teda v tom čase nezistila takú intenzitu konfliktu odôvodňujúcu okamžité vykázanie povinného zo spoločného obydľia, z ktorého bol napokon vykázaný až v neprítomnosti dňa XX.XX.XXXX v. XX.XX hodine, keď sa zdržiaval u svojich rodičov na D. B. C. D.. Hoci podľa tvrdení navrhovateľky, po väčšine útokov povinného sa na jej tele nachádzali modriny a s výnimkou jedného razu neabsolvovala žiadne vyšetrenie, lekársku správu z tohto vyšetrenia navrhovateľka nepredložila tvrdiac, že ju založila do trestného spisu. Podľa mienky konajúceho súdu mala navrhovateľka od údajného útoku povinného dňa XX.XX.XXXX do podania návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia dňa XX.XX.XXXX dostatok času na návštevu lekára a predloženie tvrdenej lekárskej správy ako listinného dôkazu osvedčujúceho jej tvrdenia. Pokiaľ k návrhu pripojila fotografie, tieto nemali žiadnu výpovednú hodnotu, nakoľko z nich nebolo zrejmé, kedy ich navrhovateľka vyhotovila; zároveň tieto jednoznačne nepreukazovali, že by zobrazovali určité časti tela navrhovateľky.

6. Konajúci súd z úradnej činnosti tiež zistil, že dňa XX.XX.XXXX podal povinný na súd prvej inštancie návrh na rozvod manželstva a úpravu rodičovských práv a povinností a vyživovacej povinnosti k maloletým deťom, vedený pod sp. zn. 24P/14/2022, ktorý zdôvodnil tým, že navrhovateľka začala mať v dôsledku choroby vo vzťahu problémy, a keďže sa jej správanie stupňovalo, vyhľadali psychológa a psychiatra. Navrhovateľka odmietala liečbu, pričom jej extrémne správanie, ktoré sa prejavovalo aj jeho opakovaným fyzickým napádaním, nemohol najmä kvôli maloletým deťom ďalej tolerovať; malo totiž dopad na ich výchovu. Povinný v návrhu potvrdil, že navrhovateľka privolala viackrát políciu argumentujúc tým, že ju psychicky a fyzicky týra, avšak jej tvrdenia sa neukázali ako pravdivé; dokonca museli v tomto smere vypovedať a dosvedčovať ako to v skutočnosti bolo ich maloleté deti. K predmetnému návrhu povinného na rozvod manželstva sa navrhovateľka, ktorej tento bol doručený dňa XX.XX.XXXX, nevyjadrila, pričom požiadala o predĺženie lehoty na vyjadrenie do XX.XX.XXXX, s poukazom na možnosti zmieru prostredníctvom partnerskej poradne.

7. Vzhľadom na to, že pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. e) C.s.p. je nevyhnutné osvedčiť, že osobná integrita navrhovateľky vykazuje znaky či už fyzického alebo psychického násillia, pričom pojem integrita je definovaný ako celistvosť, neporušenosť, osobná istota a bezpečnosť a k jeho ohrozeniu alebo narušeniu dochádza pôsobením násillia, ako istého druhu ľudského konania, ktoré je zámerné a spôsobuje telesnú a duševnú ujmu, súd prvej inštancie konštatoval, že navrhovateľka hodnoverným spôsobom neosvedčila, že zo strany povinného došlo k fyzickému a psychickému násilliu, dokonca ani k ojedinelému skratovému konaniu z jeho strany, čo je nevyhnutnou zákonnou podmienkou pre poskytnutie súdnej ochrany, a preto návrh navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

8. Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 13.05.2022, č.k. 0C/2/2022-52, vylúčil na samostatné konanie návrh navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia, v časti v ktorej sa domáhala nariadenia neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. h) C.s.p. z dôvodu hospodárnosti konania.

9. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie, ktorým zamietol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľka z dôvodov podľa § 356 ods. 1 písm. b), d) a h) C.s.p. Namietala nesprávny procesný postup konajúceho súdu, ktorý napadnutým uznesením síce zamietol jej návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v celosti, v odôvodnení rozhodnutia však poukázal len na ustanovenie § 325 ods. 2 písm. e) C.s.p., opomenúc súčasne, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odvodzovala i od ustanovenia § 325 ods. 2 písm. f) C.s.p., pričom následne osobitným uznesením vylúčil časť jej návrhu, ktorý odôvodnila ustanovením § 325 ods. 2 písm. h)

C.s.p., na samostatné konanie; podľa mienky navrhovateľky tak konajúci súd nerozhodol o jej návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podaného v zmysle ustanovenia § 325 ods. 2 písm. f) C.s.p. Preto navrhovateľka navrhla, aby pokiaľ odvolací súd „nevyhodnotí nerozhodnutie súdu prvej inštancie vo veci podľa § 325 ods. 2 písm. f) C.s.p. ako dôvodné na podanie odvolania,“ doplnil napadnuté uznesenie súd prvej inštancie v zmysle § 225 ods. 1 C.s.p.

10. Navrhovateľka považovala uznesenie súdu prvej inštancie, ako aj celé konanie za zmätočné, porušujúce jej právo na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR, ako aj článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. I keď argumentovala dlhodobým zlým správaním povinného, ktoré sa zhoršilo v posledných troch rokoch a vyústilo do podania trestného oznámenia dňa XX.XX.XXXX, po ktorom nasledovalo vykázanie povinného z obydľia, ktoré dôkazy spolu s fotografiami založila do súdneho spisu, konajúci súd jej fotografie vyhodnotil ako bez výpovednej hodnoty. Pritom pri ich vyhotovovaní sa primárne sústredila na miesta zranenia, nie na svoju osobu, a keďže ich robila v strese, tieto neboli v požadovanej kvalite. Pri opätovnej kontrole fotiek objavila v telefóne aj tri ďalšie fotografie vykonané z trochu väčšej vzdialenosti, na ktorých vidieť i jej tvár, a tieto priložila k odvolaniu; predmetné fotografie pritom rovnako potvrdzujú, že sa voči nej povinný opakovane dopúšťal fyzického násillia, čo napokon uviedla i v podanom trestnom oznámení. Rovnako zlé, ak nie aj horšie, však pre ňu boli práve psychické útoky povinného, neustále nahrávanie na kameru, odstrihávanie od rodiny, jej kontrolovanie, ako aj nadávky, že patrí na psychiatriu a podobne. Celá situácia na ňu doľahla po poslednom fyzickom útoku povinného dňa XX.XX.XXXX, po ktorom privolala políciu, ale keďže povinný všetko poprel a hliadka neurobila žiadne kroky, po jeho odchode zo spoločného bytu nahlásila situáciu na políciu, ktorá ho následne vykázala z obydľia. I napriek tomu, že polícia správanie povinného opísané v trestnom oznámení posúdila ako ohrozujúce život, zdravie, slobodu a útok na jej ľudskú dôstojnosť, konajúci súd vyhodnotil uvedený dôkaz ako argument pre zamietnutie jej návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, dôvodiac, že polícia pristúpila k vykázaniu povinného nie bezprostredne po tvrdenom útoku, ale až v čase neprítomnosti povinného v byte, na základe neskôr podaného trestného oznámenia; uvedené navrhovateľka hodnotila ako absolútne neadekvátne, keďže inštitút vykázania má chrániť ohrozenú osobu pred domácim násillím alebo hrozbou takéhoto násillia, bez ohľadu na to, či k nemu došlo pred alebo až po podaní trestného oznámenia.

11. Navrhovateľka sa nestotožnila ani s ďalším argumentom, ktorým súd prvej inštancie odôvodnil zamietnutie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Vychádzal z obsahu návrhu povinného na rozvod manželstva a úpravu práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvode manželstva, ku ktorému sa však v čase rozhodovania konajúceho súdu ešte nevyjadrila; konajúci súd tak bral do úvahy povinným jednostranne opísané skutočnosti, ktoré v následne podanom vyjadrení zo dňa 16.05.2022 poprela. Navrhovateľka síce potvrdila, že na žiadosť povinného navštevovala od roku 2018 viacerých psychiatrov a psychológov, lekárske správy, ktorých k odvolaniu pripojila, avšak žiaden z nich jej nediagnostikoval poruchu vyžadujúcu odborné liečenie, a teda nepotvrdil existenciu závažných psychiatrických problémov. Uvedenému napokon podľa nej nenasvedčovala ani lekárska správa zo dňa 15.10.2021, ktorú navrhovateľka rovnako založila do súdneho spisu; podľa nej jej povinný pre údajné psychické problémy privolal rýchlu zdravotnú pomoc; lekárka pritom v lekárskej správe konštatovala: „kontakt nadviazaný, kvalitný, kultivovaný prejav, mierna tentzia, nálada mierne axiózna, myslenie koherentné, bez priekazných bludov, suicidálne ideácie neguje, poruchy vnímania neprítomné, osobnosť bez psychickej alternácie, pacientka počas celého vyšetrenia bez auto alebo heteroagresívneho správania“, a následne jej odporučila návštevu psychológa, ktorého dlhodobo navštevuje. Navrhovateľka podotkla, že všetky dôkazy, ktoré priložila k podanému odvolaniu, pre krátkosť času nepredložila ako prílohu k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, keďže až jej právna zástupkyňa ju pri udelení plnej moci dňa 10.05.2022 inštruovala o potrebe zabezpečiť relevantné dôkazy pre súdne konanie a rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia; preto navrhovateľka navrhla, aby na tieto dôkazy odvolací súd prihliadal v zmysle § 366 písm. d) C.s.p. Podotkla, že napokon v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia označila aj trestný spis, vedený na V. D. C., odbor kriminálnej polície pod Č.: V.-XXX/X-C.-D.-XXXX, v ktorom sa mala nachádzať lekárska správa (bez dátumu).

12. Navrhovateľka zdôraznila, že neustále manipulatívne, kontrolujúce a direktívne správanie povinného, jeho neustály psychický nátlak a opakované fyzické útoky, ktoré vyvrcholili dňa XX.XX.XXXX (zrejme mala na mysli dňa XX.XX.XXXX- pozn. odvolacieho súdu), po ktorom sa odhodlala dňa XX.XX.XXXX (zrejme mala na mysli dňa XX.XX.XXXX- pozn. odvolacieho súdu) podať trestné oznámenie, nasvedčujú tomu, že správanie povinného malo stupňujúcu tendenciu, napriek všetkým

snahám ho nedokázala zniesť a rozhodla sa ochrániť svoj život, zdravie, ako aj svoju telesnú a duševnú integritu. Psychické a fyzické útoky povinného, tak ako ich opísala v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a napokon i v podanom odvolaní vykazovali v čase podania návrhu znaky psychického a fyzického násillia a navrhovateľka ich existenciu osvedčila relevantnými dôkazmi. Na uvedenom základe navrhovateľka navrhla, aby odvolací súd zmenil napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie a nariadil neodkladné opatrenie v zmysle § 325 ods. 1 písm. e) C.s.p., ktorým uloží povinnému, aby nevstupoval do bytu a ani na príľahlé pozemky a do spoločných častí a zariadení bytového domu; alternatívne, aby nariadil neodkladné opatrenie podľa § 325 ods. 1 písm. f) C.s.p. v rovnakom znení.

13. Odvolací súd preskúmal a prejednal vec v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 C.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky nie je dôvodné.

14. Podľa § 324 ods. 1 C.s.p. pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

15. Podľa § 324 ods. 3 C.s.p. neodkladné opatrenie súd nariadi iba za predpokladu, ak sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

16. Podľa § 325 ods. 1 C.s.p. neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

17. Podľa § 325 ods. 2, písm. e) C.s.p. neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby nevstupovala dočasne do domu alebo bytu, v ktorom býva osoba, vo vzťahu ku ktorej je dôvodne podozrivá z násillia.

18. Podľa § 325 ods. 2, písm. f) C.s.p. neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby nevstupovala alebo iba obmedzene vstupovala do domu alebo bytu, na pracovisko alebo iné miesto, kde býva, zdržiava sa alebo ktoré pravidelne navštevuje osoba, ktorej telesnú integritu alebo duševnú integritu svojim konaním ohrozuje.

19. Podľa § 329 ods. 2 C.s.p. pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

20. Neodkladné opatrenie je možné nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Účelom neodkladných opatrení je bezodkladná úprava pomerov strán sporu a podmienkou pre ich nariadenie je osvedčenie, že bez bezodkladnej úpravy právnych pomerov by bolo právo strany sporu, ktorá podáva návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ohrozené, príp. že by bola ohrozená exekúcia. Preto je potrebné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť neodkladná ochrana, ako i osvedčenie, že je tu nebezpečenstvo bezprostrednej ujmy. Je nutné vychádzať z naliehavosti a nutnej potreby bezodkladnej úpravy pomerov, ktorá je osvedčená iba vtedy, ak sa preukáže existencia takých konkrétnych úkonov strany sporu, voči ktorej návrh na nariadenie neodkladného opatrenia smeruje, v dôsledku ktorých sa strana, ktorá podáva návrh na neodkladné opatrenie, môže dôvodne obávať nenapraviteľnej alebo len ťažko napraviteľnej ujmy na jej strane. Splnenie predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia nemožno vyvodiť len zo samotných tvrdení navrhovateľa, no je potrebné tieto tvrdenia osvedčiť, a to aspoň do tej miery, že možno dôvodne nadobudnúť presvedčenie o ich pravdivosti, keď pri nariaďovaní neodkladného opatrenia prevláda záujem na rýchlosti rozhodnutia nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení.

21. Pokiaľ ide o neodkladné opatrenie podľa § 325 ods. 2 písm. e) C.s.p. súd ho nariadi, ak je osvedčené dôvodné podozrenie z násillia, a teda keď pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zistí, že tvrdená a osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvyš pravdepodobná, nakoľko nariadenie neodkladného opatrenia je okamžitým a účinným prostriedkom preventívneho riešenia problematiky násillia a v jeho prospech svedčí najmä to, že v dôsledku jeho uplatnenia - zákazu vstupovania násilnej osoby - sa ohrozenej osobe poskytne pomerne rýchla ochrana, vďaka ktorej nemusí ďalej zotrvať v spoločnom obydľí s násilnou osobou, ani nemusí opúšťať svoje

obydlie, ak sa chce chrániť pred opakovanými útokmi násilnej osoby; nemusí žiť v strachu a obavách o svoj život a zdravie, a ani sa nemusí zaťažovať hľadáním náhradného bývania. Hoci definície násilia sú rozdielne, spájajú ich aj spoločné črty, keď násilím je každá forma ubližovania, prejavu nadvlády, vyhrážania sa, zneužívania moci, fyzického a sexuálneho nátlaku; násilím však nie je konflikt, nakoľko v konflikte sa stretnú rovnocenné strany, kým násilie je, keď jedna strana zneužije prevahu moci; násilím je každý čin, ktorého následkom je, že obeť robí niečo, čo nechce robiť, alebo jej bráni robiť niečo, čo chce robiť, prípadne v nej vyvoláva strach. Násilie ani nemusí obsahovať fyzický kontakt s obeťou, pretože zastrasovanie, slovné vyhrážky a psychické násilie môžu mať rovnako silné následky. Psychické násilie je každé správanie, ktoré priamo narúša slobodnú vôľu a sebaúctu iného človeka, nezanecháva síce žiadne viditeľné poranenia, napriek tomu môže byť najhoršou formou násilia a zvlášť je účinné, ak sa spája s fyzickým násilím. V súvislosti s domácim násilím je mimoriadne dôležité aspoň v štádiu vyšetrovania trestnej činnosti násilníka, minimalizovať jeho kontakt s obeťou, ku ktorému spravidla dochádza v domácom prostredí obete. Práve uvedené skutočnosti boli dôvodom vytvorenia osobitného typu neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 1 písm. e) C.s.p., ktorým je možné strane uložiť, aby nevstupovala dočasne do bytu alebo domu, v ktorom býva osoba blízka alebo osoba, ktorá je v jeho starostlivosti alebo vo výchove, vo vzťahu ku ktorej je dôvodne podozrivá z násilia. Pri tomto druhu neodkladného opatrenia nie je rozhodujúce, aký vzťah má podozrivý z násilia k tomuto bytu/domu; dôležité je, že v ňom má bývať obeť, ktorú je potrebné chrániť dočasnou úpravou pomerov, keď právo nebyť vystavovaný domácemu násiliu alebo jeho bezprostrednej hrozbe je základným ľudským právom, pričom samotná Ústava SR, ako i jednotlivé právne normy zaručujú právo na nedotknuteľnosť súkromného života osoby, čím je ponímané aj právo na pokojný rodinný život.

22. V prvom rade treba uviesť, že súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí označil strany ako „navrhovateľka“ a „odporca“, s ktorým označením, najmä pokiaľ išlo o stranu „odporcu“ nemožno bezvýhradne súhlasiť, nakoľko v danej veci ide o návrh na nariadenie neodkladného opatrenia pred začatím konania vo veci samej. Vzhľadom na to, že ide o návrhové konanie, prichádza do úvahy označiť stranu, voči ktorej smeruje návrh na uloženie zákazu vstupu „povinný z neodkladného opatrenia“, resp. skrátené „povinný“. Odvolací súd preto vo svojom uznesení označoval druhú stranu termínom „povinný“, pričom tento je totožný so subjektom, ktorý súd prvej inštancie označil v napadnutom uznesení za „odporcu“.

23. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, s poukazom na uplatnenú argumentáciu navrhovateľky, bolo posúdiť, či v danom prípade boli splnené zákonné podmienky pre zamietnutie jej návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia spočívajúceho v uložení zákazu povinného vstupovať do bytu, ako aj na príľahlé pozemky a do spoločných častí a zariadení bytového domu, súpisné číslo XXXX, na parcelách registra „P.“ č. XXXX, č. XXXX a č. XXXX, katastrálne územie N.. Oboznámiac sa so skutkovými tvrdeniami navrhovateľky uvedenými v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, so zreteľom i na skutočnosti vyplývajúce z obsahu súdneho spisu a z podaného odvolania, dospel odvolací súd, rovnako ako súd prvej inštancie, k záveru, že návrh navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia nie je v danom štádiu konania opodstatnený.

24. Pokiaľ navrhovateľka vytýkala konajúcemu súdu, že hoci napadnutým uznesením zamietol celý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, podaný v zmysle § 325 ods. 2 písm. e), f) a h) C.s.p., v jeho odôvodnení sa odvolával len na ustanovenie § 325 ods. 2 písm. e) C.s.p., pričom následne uznesením zo dňa 13.05.2022, č.k. 0C/2/2022-52, vylúčil na samostatné konanie časť jej návrhu, ktorým sa domáhala nariadenia neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. h) C.s.p., odvolací súd udáva, že v procesnej situácii, keď súd prvej inštancie rozhodol o zamietnutí celého návrhu navrhovateľky možno považovať jeho ďalší procesný postup, ktorým vylúčil časť návrhu navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia (podaný v zmysle § 325 ods. 2 písm. h) C.s.p.) na samostatné konanie za nesprávny a zmätočný; toto pochybenie konajúcemu súdu však nemalo za následok porušenie procesných práv navrhovateľky, vrátane porušenia práva na spravodlivý proces. Sama navrhovateľka v odvolaní totiž uviedla, že súd prvej inštancie rozhodol o jej návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. h) C.s.p. uznesením, č.k. 42C/30/2022-59, tak, že ho zamietol a navrhovateľka proti zamietajúcemu uzneseniu podala opravný prostriedok; tým boli zachované procesné práva navrhovateľky.

25. Zároveň, i keď to konajúci súd v odôvodnení napadnutého uznesenia explicitne neuviedol, z jeho výrokovej časti je nepochybné, že rozhodol i o návrhu navrhovateľky na nariadenie neodkladného

opatrenia, ktorý odvodzovala od ustanovenia § 325 ods. 2 písm. f) C.s.p., tak, že ho zamietol, a teda rozhodol o celom jej návrhu; nebol preto dôvod na doplnenie napadnutého uznesenia v zmysle § 225 ods. 1 C.s.p.

26. V ďalšom odvolací súd udáva, že súd prvej inštancie zamietnutie návrhu navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia založil na konštatovaní, že táto neosvedčila takú intenzitu konfliktu s povinným, vrátane tvrdeného násillia z jeho strany, vyžadujúceho okamžitý zásah súdu. Vychádzal pritom správne tak zo skutkových tvrdení, ako i z dôkazov predložených navrhovateľkou k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. I keď navrhovateľka v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia viackrát zdôrazňovala, že povinný sa voči nej dopúšťa dlhodobo a opakovane tak fyzického, ako aj psychického násillia, neustále jej nadáva, kontroluje ju, kritizuje a ponižuje, akcentujúc pritom, že sa situácia posledné tri roky zhoršila a povinný ju fyzicky napadol asi desať krát, naposledy dňa XX.XX.XXXX, pri tvrdených sústavných tak fyzických, ako aj psychických útokoch však opísala len priebeh udalosti zo dňa XX.XX.XXXX, po ktorej malo nasledovať vykázanie povinného zo spoločného obydllia dňa XX.XX.XXXX v skorých ranných hodinách. Navrhovateľka tak nielenže neosvedčila, ale ani netvrdila konkrétne skutočnosti, z ktorých by bolo možné aspoň v rovine tvrdení urobiť záver o existencii, ako aj o stupňujúcej sa intenzite sústavného psychického a/alebo fyzického teroru povinného voči nej, ku ktorému navyiac, malo dochádzať v období minimálne tri roky späťne. Za taký dôkaz, sám o sebe, nemožno považovať obsah zápisnice o podaní trestného oznámenia zo dňa XX.XX.XXXX V. XX.XX hodine, vrátane nejasných a rozmazaných fotografií, z ktorých nie je zrejmé, koho, čo a v akom období majú zachytávať. Odvolací súd sa v tomto smere stotožnil s myšlienkovou úvahou konajúceho súdu, že pokiaľ policajná hliadka, privolaná bezprostredne po tvrdenom fyzickom napadnutí navrhovateľky povinným dňa XX.XX.XXXX, povinného z bytu nevykázala, navrhovateľka tým neosvedčila ňou tvrdenú intenzitu konfliktu s povinným, ktorý navyiac, zrejme následne spoločný byt opustil. Obsah zápisnice, sám osebe, neosvedčuje ani tvrdené psychické násillie, pod ktorým navrhovateľka vnímala najmä kritické vyjadrenia povinného na jej osobu (nič sa mu nepáči, čo urobí), vyhrážanie (poukaz povinného na to, že skončí na psychiatrii, ktorú i tak navštevuje minimálne od roku 2018), nátlak, resp. stres (ktorý navrhovateľka spájala s odmietaním povinného vozíť ju v aute).

27. V tejto súvislosti odvolací súd udáva, že i keď navrhovateľka uviedla, že po tvrdených viacnásobných útokoch povinného opakovane volala políciu, pričom raz navštívila i lekára, na osvedčenie týchto skutočností nezaložila do súdneho spisu žiaden dôkaz. Pokiaľ v tomto smere až súčasne s odvolaním predložila lekársku správu zo dňa 30.01.2022, ako i záznam o podaní oznámenia podľa § 59 ods. 3 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch zo dňa 24.03.2022, podľa ktorého ju mal povinný od doby asi pred štyroch alebo piatich rokov, bez jej vedomia a súhlasu odpočúvať, nahrávať na kameru, na tieto dôkazy, rovnako ako i na ďalšie (lekárske správy K.. P. z roku 2018 až po 12.06.2019, lekárske záznamy od K.. O. z roku 2018, lekársku správu zo dňa 15.10.2021, fotografie) nemohol odvolací súd v zmysle § 366 C.s.p. prihliadať. Nestotožnil sa pritom s tvrdením navrhovateľky, že tieto dôkazy nemohla zabezpečiť v čase podania návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Navrhovateľke, zastúpenej a inštruovanej i právnu zástupkyňou, a teda majúcej vedomosť o jej dôkaznom bremene v tomto štádiu konania (viď odvolanie), totiž nič nebránilo v tom, aby pri tvrdenom dlhodobo nepriaznivom spolunažívaní s povinným predložila, resp. minimálne označila relevantné dôkazy osvedčujúce dôvodnosť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. V tomto smere treba dodať, že v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia navrhovateľka bez ďalšieho len poznamenala, že lekársku správu o jednom z fyzických útokov povinného založila do trestného spisu, a nemá ju k dispozícii; v súvislosti s týmto dôkazom teda ani neuviedla bližšie okolnosti priebehu tvrdeného útoku, jeho následkov, neuviedla akého lekára navštívila, s akým záverom a napokon ani nešpecifikovala trestný spis, v ktorom je lekárska správa založená.

28. Pokiaľ sa navrhovateľka odvolávala na vyjadrenie k návrhu na rozvod manželstva zo dňa 16.05.2022, ktorý rovnako priložila k podanému odvolaniu, je evidentné, že týmto nedisponovala v čase podania návrhu na nariadenie neodkladného; skutočnosti v ňom uvedené, ktoré len dokresľujú narušené a disharmonické spolužitie sporových strán, bez ďalšieho, nezakladajú dôvod pre nariadenie neodkladného opatrenia.

29. So zreteľom na vyššie uvedené možno teda uzavrieť, že navrhovateľka neosvedčila dôvodné podozrenie povinného z fyzického, či psychického násillia voči nej, a teda neosvedčila predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle § 325 ods. 2 písm. e) C.s.p., ako správne konštatoval súd

prvej inštancie. Tieto odvolací súd nevzhladol ani pokiaľ ide o nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. f) C.s.p. Hodno uviesť, že obdobne ako pri neodkladnom opatrení v zmysle § 325 ods. 2 písm. e) C.s.p., aj v prípade neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. f) C.s.p. musí navrhovateľ osvedčiť ohrozenie telesnej alebo duševnej integrity konaním osoby, proti ktorej návrh na nariadenie neodkladného opatrenia smeruje.

30. Vychádzajúc z návrhu navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia je zrejmé, že táto sa v ňom primárne sústredila na opis dlhodobého trvajúceho násillia povinného voči nej, či už fyzického alebo psychického charakteru, zdôrazňujúc jeho vyústenie do incidentu zo dňa XX.XX.XXXX; uvedené napokon odôvodnilo posúdenie jej návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia konajúcim súdom primárne v intenciách § 325 ods. 2 písm. e) C.s.p. I keď navrhovateľka súčasne uviedla, že do jej integrity povinný zasahuje tým, že ju od roku 2019 neustále nahráva na mobilný telefón, do jej vlastného mobilu sa jej nabúral a vymazal jej v ňom kontakty, namontoval v byte kameru, kritizuje a ponižuje ju, z jej prevažne všeobecných tvrdení nemožno bez ďalšieho vyvodiť bezprostredné ohrozenie jej osoby konaním povinného, a to najmä z hľadiska jeho intenzity, ako aj dĺžky trvania; napokon navrhovateľka tieto svoje tvrdenia ani nijako a ničím neosvedčila. Navrhovateľka tak v miere potrebnej neosvedčila konkrétne skutočnosti, z ktorých by bolo možné urobiť záver o narúšaní jej duševnej integrity, resp. o stupňujúcej sa intenzite neprimeraného konania zo strany povinného počnúc od roku 2019 až do podania návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. I keď odvolací súd pripúšťa, že v prípadoch ohrozenia telesnej a najmä duševnej integrity fyzickej osoby zo strany inej osoby ako agresora, je náročnejšie také správanie agresora preukázať, resp. v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia osvedčiť, v postačujúcej miere, bolo v možnostiach navrhovateľky, najmä pokiaľ táto podľa jej vlastných tvrdení mala byť vystavená ponižovaniu a narúšanju jej telesnej a duševnej integrity v dôsledku správania povinného už niekoľko rokov, predložiť také dôkazy, ktoré by osvedčovali ňou uvádzané tvrdenia.

31. S ohľadom na vyššie uvedené, odvolací súd udáva, že z hľadiska nevyhnutnej ochrany žalobkyne, ako možnej obeť konania ohrozujúceho jej duševnú/telesnú integritu, táto dostatočne spoľahlivo neosvedčila dôvodnosť a potrebu bezodkladnej úpravy vzťahov medzi stranami, ktoré by opodstatňovali vyhovieť jej návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle § 325 ods. 2 písm. f) C.s.p.

32. Sumarizáciou vyššie uvedených skutočností, po vecnom a právnom zhodnotení relevantných skutočností vyplývajúcich tak z návrhu navrhovateľky, ako i z obsahu súdneho spisu, dospel odvolací súd k záveru, že v danom prípade neboli naplnené predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia v intenciách návrhu navrhovateľky; preto napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie, ktorým návrh navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol, podľa § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správne potvrdil.

33. Odvolací súd rozhodol o nároku na náhradu trov odvolacieho konania, keďže jeho rozhodnutím sa konanie končí (§ 262 ods. 1 C.s.p.); v zmysle § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. povinnému, ktorý mal v odvolacom konaní úspech, nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania, voči navrhovateľke, ktorá úspech nemala, nakoľko z obsahu spisu vyplýva, že mu žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli.

34. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).